

Józef Lucjan Kępiński

Official Number	P-1411
Rank	polski: ppłk pil./Komendant Polskiej Szkoły Pilotażu w Newton/ brytyjski: W/Cdr
Date of birth	1900-09-12
Date of death	1964-03-26
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Cmentarz Wojskowy Wsp. 52.261101, 20.955359
Grave	Kwatera: II B 30 Rząd: 6, Grób: 18
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek.

Józef Kępiński urodził się 12 września 1900 r. w okolicach Łodzi. Szkołę powszechną ukończył w Brzezinach. Dalszą naukę kontynuował w gimnazjum w Piotrkowie Trybunalskim. Nie ukończył jej. Zgłosił się jako ochotnik do wojska. Rozpoczął służbę w pułku szwoleżerów. Razem z nim ruszył na front. W tym samym czasie rozpoczął naukę na kursie w Szkole Podchorążych. Po jego ukończeniu trafił na kurs kawaleryjski do Przemyśla. Na front wrócił jako podchorąży. Służył w 2 Pułku Strzelców Konnych. W grudniu 1920 r. został

promowany na stopień podporucznika. 1 marca 1921 r. został przeniesiony do 4 Pułku Strzelców Konnych. W między czasie uzupełnił przerwana naukę. Zdał niezbędne egzaminy i otrzymał świadectwo dojrzałości. Od marca 1923 do maja 1925 r. służył w 20 pułku ułanów im. króla Jana III Sobieskiego. Od 1 maja 1925 r. do kwietnia 1926 r. w 8 Pułku Strzelców Konnych. Do lotnictwa zgłosił się w 1926 r. Po przejściu niezbędnych badań lekarskich w stopniu porucznika w kwietniu rozpoczął aplikacyjny kurs pilotażu w Toruniu w 4 Pułku Lotniczym. Po jego ukończeniu w tym samym roku otrzymał przydział do Warszawy. W syrenim grodzie stacjonował 1 Pułk Lotniczy. Józef początkowo latał jako pilot eskadry towarzyszącej a następnie w eskadrze myśliwskiej. Podczas zawodów lotniczych swojego pułku lotniczego, wylatał zwycięstwo w pięcioboju pilotów myśliwskich. 21 kwietnia 1932 r. objął jej dowodzenie jednej z eskadr 1 Pułku Myśliwskiego. Rok później awansował na stopień kapitana. Przez krótki czas był szefem wyszkolenia pilotażu w Aeroklubie Warszawskim. Od 12 do 26 października 1933 r. wchodził w skład delegacji pilotów na pokazy lotnicze Bukareszcie. Tego samego roku poleciał z delegacją do Moskwy. Brał udział w pogrzebie marszałka Józefa Piłsudskiego w Krakowie. Pod koniec 1933 r. odszedł do Dębina na kurs dowódców eskadr. Do syreniego grodu wrócił w pierwszym tygodniu kwietnia 1934 r. Wrócił do swojej 111 eskadry. W czerwcu 1936 r. objął dowodzenie IV Dyonem Myśliwskim. To z jego inicjatywy powstał znany wszystkim "Marszu Lotniczy". Ten początkowo był pomyślany jako utwór dla jego eskadry. Za sprawą namowy Stanisława Latwisa stało się inaczej. Po latach służby w stolicy w stopniu majora odszedł do Dębina. Powierzono mu stanowisko szefa wyszkolenia w Centrum Wyszkolenia Lotnictwa nr 1. Pozostał na tym do wybuchu II wojny światowej. W pamiętnym wrześniu 1939 r. współtworzył obronę powietrzną Dębina. Kierował ewakuacją ludzi i sprzętu. Po 17 września przekroczył granicę Polski z Rumunią. Internowany, uciekł. Za bronią udał się do Francji. 26 listopada 1939 r. został skierowany do bazy polskich lotników w Lyon - Bron. Po wybuchu wojny między ZSRR a Finlandią zdecydowano się wysłać na tamtejszy teatr wojenny jednostki polskie jako wsparcie dla Finów. Dlatego w styczniu 1940 r. podjęto organizację trzeciego polskiego dywizjonu myśliwskiego. Dowodzenie nad nim objął Józef Kępiński. 13 marca 1940 r. zostało ogłoszone zawieszenie broni. Nowy dywizjon pozostał we Francji. Miał działać na zachodnim froncie. W wyniku szybkiej ofensywy wojsk III Rzeszy wkrótce dywizjon z lotniska w Lyonie został przesunięty pod Paryż. Miał bronić stolicy Francji. 10 czerwca 1940 r. jego dowódca prowadził do walki swoich podkomendnych przeciw bombowcom Luftwaffe. Na południe od Dreux doszło do spotkania z formacją Dornierów w osłonie Me - 109. Wywiązała się walka. Maszyny uległy rozproszeniu. Józef próbował uporządkować szyk i dołączyć do swoich kolegów. Niestety zamiast wśród swoich znalazł między wrogimi Messerschmittami. Samolot został trafiony a on sam ciężko ranny. Uciekł przeciwnikowi. Wylądował bez podwozia w Dreux, Odwieziony do szpitala w Chartres. Z tego został ewakuowany do Vichy. Pozostał w nim do wyleczenia. W październiku 1940 r. przez Hiszpanię i Portugalię przedostał się na Wyspę Ostatniej Nadziei. Stan zdrowia nie pozwolił na wykonywanie lotów bojowych. 18 października 1940 r. został przydzielony do Inspektoratu Polskich Sił Powietrznych. 5 marca 1941 r. był komendantem polskiej szkoły pilotażu w Hucknall. 23 października 1941 r. odszedł na kurs instruktorów pilotażu do Upavon. Po jego ukończeniu został dowódcą polskiej szkoły pilotażu podstawowego w Newton. 15 marca 1943 r. odszedł do pracy sztabowej w Inspektoracie Polskich Sił Powietrznych. 18 lipca 1944 r. rozpoczął służbę oficera łącznikowego przy dowództwie Flying

Training Command z siedzibą w Reading. 1 marca 1945 r. został przeniesiony na podobne stanowisko w kwaterze głównej Royal Air Force. 20 października 1946 r. znalazł się w Dowództwie Polskich Sił Powietrznych w Londynie. Pozostał w nim do demobilizacji. Do nowej Polski wrócił w maju 1947 r. Znalazł zatrudnienie w Dowództwie Wojsk Lotniczych. Pracował również jako naczelny dyrektor Ligi Lotniczej. W grudniu 1949 r. przeszedł w stan spoczynku. Mając niechlubną przeszłość jak uważali zwolennicy rządów Moskwy w Polsce szybko stał się bezrobotnym. Nie ustawał w poszukiwaniu pracy dla siebie. Po wielu poszukiwaniach znalazł taką poza lotnictwem jako zwykły robotnik w jednej z warszawskich spółdzielni. Józef Kępiński zmarł w Warszawie 26 marca 1964 r. Został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

Konrad RYDOŁOWSKI